

ELS GRUPS MUNICIPALS OPINEN

La tercera hora

CiU

Un dels temes recurrents, cíclicament d'actualitat, és l'ensenyament. Sovint, ocupa el titular genèric d'algun article: que si comença el curs, que si s'acaba, que si serà vigent tal o qual decret o llei, que si l'informe PISA, o el de l'OCDE, que si l'Educació per a la Ciutadania... o el de l'anomenat "decret de la tercera hora". Val a dir que es refereix a incrementar en 1 hora setmanal de classe de llengua castellana, per "protegir-la". Tots estem implicats en l'escola: pares, alumnes, avis, polítics, professionals...; les opinions i comentaris que es generen són inesgotables. És la palpable demostració de la seva importància.

En un panorama tan ampli, em centraré en l'encapçalament d'aquest article: la tercera hora. Va sortir a la primera plana al juny i al setembre, però la successió trepidant de notícies, la va fer desaparèixer i... s'oblida. Si retrec el títol, és per la gran incidència que té en relació amb la llengua catalana. El decret sortí des del govern estatal, com a mesura de protecció a la llengua castellana davant del català. És un decret polític, no pedagògic, que intenta, un cop més, difuminar i esvaïr la nostra identitat. És, de nou, una invasió de competències de l'Estatut. Ens resta el conhort que, el nostre govern, amb una mostra d'ineficàcia i de tebiesa contemporitzadora, el deixa en una disposició lliure als centres. Aquesta confusa posició poc ajudarà a l'etern treball que tenim per salvaguardar la nostra llengua. Per què, quin serà el futur del català?

Per albirar-lo, cal reflexionar sobre algunes dades del present: Comptabilitzeu quantes publicacions diàries de premsa tenim; i quantes emissores de televisió; i quantes de ràdio; i llibres publicats i venuts. Segons tècnics que ja ho han comptabilitzat, estem en una proporció de 80 a 20. No cal dir a favor de qui. Una dada també informada diu que el 78% dels qui vivim a Catalunya, empen el castellà com a llengua habitual de comunicació. Feu una senzilla comprovació: passegeu per Granollers una tarda i feu el recompte de les persones que, tot deambulant pels carrers comercials, parlen en una o altra llengua. Ja no dic per Barcelona, on se senten totes, com en una moderna Torre de Babel, menys el català. L'ús social del català no avança. La integració del 15% de la població immigrada, arribada recentment, és el gran repte del nostre país. El present, doncs, no és gaire esperançador. Diferents organismes i institucions manifesten llur preocupació. El català està en situació d'humiliació absoluta. Estem perdent un dels senyals identificadors del país. El país està confús i l'actitud del govern és passiva. Hem de reflexionar sobre el nacionalisme.

Amb tot, vull remarcar que no pretenc un menysteniment del castellà. És oficial, segons l'Informe del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu del setembre del 2006, que "al final de la seva escolarització obligatòria, l'alumnat de Catalunya té un coneixement de la llengua castellana igual al que té l'alumnat de tot l'Estat". Catalunya és realment un país bilingüe.

Amb aquesta realitat, si alguna de les llengües necessita una atenció especial, és la catalana. No calia de cap manera el decret esmentat. El que fa falta és una línia decidida i ferma de la política lingüística que redreci tot un cúmul de mancances per impulsar la nostra llengua.

German Cequier i Bardají
Grup municipal Convergència i Unió

Ara més drets socials

PSC

El Parlament de Catalunya ha aprovat la Llei de Serveis Socials. Els socialistes ho tenim clar, les persones, les polítiques socials han d'estar en les prioritats polítiques de l'acció de govern, si volem que Catalunya guanyi més cohesió.

Amb aquesta Llei, esperada per molts col·lectius de persones i entitats, els ciutadans i les ciutadanes guanyem en drets socials i fem un gran pas per construir i per consolidar el sistema de serveis socials com a veritable pilar de l'estat de benestar. Amb aquesta Llei es dona més modernitat als serveis socials des de la igualtat d'oportunitats i es podrà fer una clara política de descentralització per apropar els serveis a les ciutadanes i als ciutadans.

Igual que en al seu dia, es va donar un gran salt en l'educació i la salut, avui amb aquesta llei se n'estableix una altra, el dret universal als serveis socials, accessibles per a tothom, també les classes mitjanes, que fins ara n'estaven excloses per motius de renda, i això contribuirà de forma evident a millorar la qualitat de vida de les persones que viuen al nostre país.

D'aquesta manera, els serveis socials queden al mateix nivell que la sanitat pública, l'educació i el sistema de pensions, i esdevenen el quart pilar del nostre Estat del Benestar. Fins ara els serveis socials estaven supeditats a la subvenció, ara l'Administració en garantirà l'accés com a drets socials i també la qualitat dels serveis prestats.

Sens dubte, ens ha tocat viure en una societat molt més complexa, més dinàmica, també amb menys certeses, però també amb més capacitat d'innovació. Els canvis de la societat ens creen neguit, incerteses. Fragilitats en determinades edats de la vida i en determinades circumstàncies que podem viure. Amb aquesta llei guanyem en confiança. Perquè ens dotem de més drets socials, i de millors serveis.

Aquesta és una Llei, de la qual hi haurà la percepció, en la mesura que es vagi desplegant, que la vida de la gent millora. Hi haurà més recursos, els serveis seran més propers, hi haurà més proximitat en l'atenció a la infància, les famílies, a la dependència. El desplegament i la consolidació de la xarxa de serveis socials serà per altra banda, una clara oportunitat per crear més ocupació.

Aquesta és una Llei, que té els mecanismes de poder treballar en xarxa des de la proximitat. Hi ha una aposta per treballar estretament amb els ajuntaments. En aquest sentit, la xarxa d'oficines locals és la porta d'entrada, on s'atén el ciutadà, les famílies. És per això que aquesta llei conté uns instruments per fer possible l'enfortiment de les competències i dels recursos municipals, per fer de la proximitat dels serveis un mot real, pel que fa a la gestió i en la decisió del que cada territori necessita.

Ara estem guanyant més drets socials, i guanyarem per tant en més cohesió.

Jordi Terrades i Santacreu
Portaveu del PSC a l'Ajuntament